

sthaphæres secundum **C A I** minimas , hic maximus secundum **C A L** maximas , non quòd propter eccentricum aliquem ipse primus epicyclus terræ propior remotiorq; fiat, sed quia apparens epicyclus ex duobus quasi compositus magnitudine crescit & decrescit. Deinde hic secundus epicyclus primi irregularitatem saluat. Quem enim arcum Ptolemæus lib. 5. cap. 5. inter medium & verum apogæum epicycli interuenire credit, eum minor epicyclus arcu i k vel i m reddit, quo arcus e f vel angulus e c f angulo f c h vel f c m augetur vel minuitur.

Res equidem mira est, quòd Ptolemæus hīc verè cæcus (liceat mihi eodem cum Rhetico simili vti) solius baculi ductu , ad scopum , in demonstrando longitudinis motu , tam egregiè collimauit, 1. Eccentricum is ponit, æqualiter non circa proprium , sed circa terræ centrum mobilem : Eius loco Copernicus concentricum orbem substituit. Ergo regularitas motus eius circa terræ centrum ei non precariò , vtillic , sed de iure debetur. 2. Epicyclus vtrobiq; ad apparentiam crescit & decrescit , apud Ptolemæum propter accessum & recessum ad terram , sed apud Copernicum propter duorum epicyclorum motum compositum. 3. Lunæ in epicyclo motus vtrōbique inæqualis est , illic propter confictum quoddam apogæum medium , hīc propter secundi epicycli magnitudinem: nisi quòd æquatio ista illic in principio anomaliæ, hīc in fine accrescit. 4. Et licet in particularibus numeris hæ æquationes apud Ptolemæum vel in Alphonsinis tabulis , & apud Copernicum, vel in Prutenicis tabulis multum inter se discrepent (cuiusmodi est, quòd maxima huius anomaliæ æquatio & loco & quantitate admodum diuersa est : Nam apud Ptolemæum ea apud 114. gr. 3'. 53''. anomaliæ, excrescit usque ad 13. gr. 8'. 7''. sicut Petrus Nonnius Annot. 4. 5. & 6. Comment. in Theorias Purbachij, eruditissimè demonstrat. At iuxta Prutenicas tabulas illa prosthaphæresis ad 12. gr. 26'. 58''. assurgit, dum anomalia est 77. gr. 33'. 2' .) Eo tamen loco, quadrante sc. ab anomalia huius initio, quo Ptolemæus lib. 5. cap. 5. verum apogæum à medio separandi occasionem defumpsit, mirificè consentiunt.

Numeros dimensionum orbium particularium Rheinholdus hīc & in sequentibus non æquè , vt in Sole, expressit, elicit tamen ex Ta-